

Στην Ιερά Μονή Ευαγγελισμού Μητρός Ηγαπημένου Πάτμου

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Το 1937 ο Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής, Πάτμιος στην καταγωγή και ιερομόναχος για πολλά χρόνια στην Μονή του Άγιου Ιωάννη του Θεολόγου ιδρύει την γυναικεία Μονή του Ευαγγελισμού στο δυτικό μέρος της νήσου η οποία απέχει 15' από τη Μονή του Θεολόγου. Η μονή βρίσκεται στη λεγόμενη περιοχή των Κήπων και μπροστά της εκτείνεται το Ικάριον πέλαγος και βλέπει τη δύση του ηλίου όλη τη διάρκεια του έτους. Προυπήρχε ανδρικό ασκητήριο το οποίο ιδρύθηκε περίπου τον 14ο αιώνα.

Οι πατέρες της Μονής του θεολόγου από την εποχή του οσίου Χριστοδούλου είχαν τη συνήθεια να φεύγουν από το μοναστήρι τους στηνπερίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και να ζουν για περισσότερη ησυχία ,προσευχή και μελέτη στην ερημική ζώνη της Πάτμου και ιδιαίτερα στα δυτικά αυτής. Το κάθισμα της Ευαγγελιστριάς είναι το μοναδικό που φέρει αμυντήριο Πύργο διότι επέτρεπε στο

μοναχό που ζούσε εκεί εκείνο το χρονικό διάστημα να παρατηρεί να βλέπει προς το λιμάνι των κήπων απ'όπου πολύ συχνά επέδραμαν αγαρηνοί πειρατές. Επίσης η γεωγραφική θέση του καθίσματος επέτρεπε στο μοναχό να επικοινωνεί με τον οικισμό της χώρας. Το 1610 ησύχαζε στο κάθισμα ο σοφός και λόγιος ιερομόναχος της Μονής του θεολόγου ο Νικηφόρος Χαρτοφύλακας ο οποίος ανακαίνισε το εκκλησάκι του Ευαγγελισμού και τον Πύργο. Ωστόσο κατά τη διάρκεια παραμονής του στο κάθισμα ασθενεί βαρύτατα αλλά δεν χάνει την εμπιστοσύνη του στον Άγιο Θεό προσεύχεται στον Απόστολο Λουκά τον ευαγγελιστή και ιατρό και θαυματουργικά θεραπεύεται .

Related image

Image not found or type unknown

Έπειτα εις ένδειξη ευγνωμοσύνης και αναφοράς του θαύματος αυτού κτίζει το αρχαιότερο εκκλησάκι που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στον περίβολο της Μονής το εκκλησάκι του Αγίου Λουκά ο οποίος είναι μονόχωρος κεμαροσκέπαστος ναός κλασικής πατμιακής λιθοδομής και φέρει τέμπλο περίτεχνο . Από το 1613 μέχρι το 1937 αδιαλείπτως κάποιος ασκητής μοναχός ζούσε στο κάθισμα της Ευαγγελιστριάς. Το 1937 εκοιμήθη ο τελευταίος ασκητής και τότε κατά παραχώρηση Θεού ο ηγούμενος της μεγάλης Μονής του Θεολόγου ήταν και ο ιδρυτής της γυναικείας αδελφότητας του Ευαγγελισμού ο όσιος Αμφιλόχιος Μακρής.Ο όσιος Αμφιλόχιος Μακρής είχε την ευλογία να είναι πνευματικό τέκνο του Αγίου Νεκταρίου της Αιγίνης από τον οποίο οραματίσθηκε τη δημιουργία αυτού του γυναικείου μοναστικού παρθενώνος .

Ο Άγιος Νεκτάριος με τη δημιουργία της Μονής της Αγίας Τριάδος στην Αίγινα επιθυμούσε να επαναφέρει το μοναχισμό στις θεμελιώδεις αρχές του νηπτικού ασκητικού μοναχισμού, έναν τέτοιο μοναχισμό ενέπνευσε και στον Άγιο Αμφιλόχιο οι οραματισμοί του οποίου ενσαρκώθηκαν στο πρόσωπο μιας νεαρής διδασκάλισας η οποία είχε ευσεβείς πόθους και εργαζόταν παλαιότερα στη Πάτμο της κτιτόρισας και πρώτης μοναχής Γερόντισσας Ευστοχίας Γούναρη.

Ἡ Μοναχή Μόνικα Ζερβοῦ καθισμένη κάτω ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγαπημένου Νυμφίου της Χριστοῦ καὶ δίπλα στὸν πολυφίλητο Γέροντά της Ἀμφιλόχιο Μακρῆ.

Ἡ ἀδελφότητα ξεκίνησε ἀμέσως ιεραποστολική δράση διότι τότε τα Δωδεκάνησα ἰταλοκρατοῦνταν, ἔτσι στήθηκε ἓνα μικρὸ κρυφὸ σχολεῖό όπου τα παιδιὰ της Πάτμου ἐρχόντουσαν σαν ἐκδρομεῖς καὶ διδάσκονταντα ἐλληνικὰ γράμματα ἀπὸ τις ἀδελφές της Μονῆς οἱ ὁποῖες κατὰ τὴν πλειονότητα τους ἦταν διδασκάλισσες μοναχές. Το 1948 ἡ ιεραποστολική δράση της ἀδελφότητας ἐπεκτείνεται ὅταν μετὰ τὴν ἐνσωμάτωση της Δωδεκανήσου στη Μητέρα Ελλάδα ὁ Ἕλληνας διοικητὴς ζητᾷ ἀπὸ τὸν ὅσιο Ἀμφιλόχιο ἡ νεοσύστατη καὶ ἄστεγη τότε ἀδελφότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ νὰ ἀναλάβει τὸ ὀρφανοτροφεῖο της Ρόδου τοῦ ὁποῖο εἶχανε ἐγκαταλήψει οἱ ἰταλίδες καθολικὲς μοναχες με περισσότερο ἀπὸ 120 παιδιὰ .Ἡ ἀδελφότητα ἀνταποκρίθηκε ἀμέσως στο κάλεσμα αὐτὸ της πατρίδος καὶ ἀμέσως κλίμακιο ἀδελφῶν με ἐπικεφαλὴς τὴ Γερόντισσα Εὐστοχία ἐγκαταστάθηκε στη Ρόδο ὅπου ὀργάνωσε τὸ ὀρφανοτροφεῖο παράλληλα ὁμως ἀνέπτυξε καὶ κατηχητικὴ δράση διότι τὸ ὀρθόδοξο φρόνημα εἶχε ἀλλοιωθεῖ .

Το 1981 εκοιμήθει η Γερόντισσα Ευστοχία και σήμερα η αδελφότητα συνεχίζει με την καθηγούμενη Χριστονύμφη Μοναχή η οποία από την εφηβική της ηλικία ανήκει στην τάξη της αδελφότητος και αποτελεί ένα γνήσιο πνευματικό ανάστημα του Οσίου Αμφιλοχίου .

Η αδελφότητα ασχολείται ιδιαίτερα με το διακόνημα της αγιογραφίας. Υπήρξε ευλογία στην αδελφότητα να ανήκει η αδελφή Ολυμπιάς μια αδελφή με πολύ μεγάλο ταλέντο στη ζωγραφική το οποίο είδε ο όσιος Αμφιλόχιος γιαυτό και την

παρότρυνε να φοιτήσει δίπλα στο Φώτη τον Κόντογλου τον αναγεννητή της Βυζαντινής αγιογραφίας.Ολο το πρώτο καθολικό της Μονής έχει αγιογραφεί από την αδελφή Ολυμπιάς η οποία στο έργο της παρουσιάζει στοιχεία της τεχνοτροπίας του Φωτη Κόντογλου όμως το μεγάλο της ταλέντο της έδωσε τη δυνατότητα να προσθέσει το προσωπικό της ύφος και να συνδυάσει τις δύο μεγάλες σχολές τη Μακεδονική με την Κριτική.Η αδελφότητα ασχολείται ακόμη με την παραδοσιακή πυκνή βυζαντινή βελονιά της .

Είναι μία ιδιαίτερη βελονιά με την οποία απασχολούνταν οι βυζαντινές αρχόντισσες και αυτό διότι ήταν πολυδάπανο κεντούσαν πάνω σε λεπτό μετάξι βαμμένο με πορφύρα . Όταν αρχικά μετά τις σταυροφορίες και έπειτα μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως μερικές οικογένειες Βυζαντινών ήρθαν στην Πάτμο έφεραν μαζί και το εργόχειρο τους και έτσι από γενιά σε γενιά έμεινε γνωστό με αποτέλεσμα ο όσιος Αμφιλόχιος ως λάτρης του Βυζαντινού πολιτισμού να ζητήσει από τις αδελφές να γνωρίσουν τη βελονιά αυτή και να τη διδάξουν τόσο στις κοπελιές της Πάτμου όσο και στο ορφανοτροφείο θηλέων στη Ρόδο.Έργα τους εκτέθηκαν στο Μουσείο Μπενάκη και μάλιστα απέσπασαν το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών .

Οι αδελφές της Μονής ασχολούνται επίσης και με το χρτυσοκέντημα της χειρός ,προσπαθούν να αντιγράψουν παλιά χρυσοκέντητα κεντήματα .Επιπλέον ασχολούνται με την ιεροραπτική την ιεροψαλτική τη μελισσοκομία την κηπουρική και συγγραφή βιβλίων με περισσότερες από 15 εκδόσεις που αφορούν εργασίες της

αδελφότητος.

Η Μονή Ευαγγελισμός στην Πάτμο, είναι ένα μοναστήρι που μοιάζει με σύγχρονο βυζαντινό κάστρο. Έχει πέτρινο περίβολο και στητά καμπαναριά, ανοιχτή θέα και έναν φορτωμένο λουλούδια περίβολο που μοσχοβολούν το άρωμά τους σαν καλωσόρισμα.

Σταματάς με το αυτοκίνητο έξω από την Ιερά Μονή και ένα καθαρό αγέρι σε σπρώχνει να προχωρήσεις προς την πύλη του μοναστηριού. Λιθόστρωτος ο δρόμος, περβάζια τακτοποιημένα με γυναικεία μαεστρία, λεπτομέρειες από πήλινα δοχεία και αυτά με λουλούδια στολισμένα. Μια μεγάλη αυλή, με ανισόπεδα τμήματα στρωμένα με πέτρα, σε καλωσορίζει. Στο κέντρο της αυλής βρίσκεται ένα μεγάλο κιόσκι. Γύρω απλώνονται παρτέρια με λουλούδια που βρίσκονται στην καλύτερή τους ώρα. Πάντα ένας ανθισμένος κήπος μιλάει με θέρμη για τα χέρια που τον φροντίζουν, η μεγάλη αυλή του μοναστηριού όμως σου προκαλεί θαυμασμό για τον άγνωστο κηπουρό.

Τα παρτέρια είναι στημένα με τρόπο αριστοτεχνικό, ώστε τα φυτά και τα άνθη να ταιριάζουν μεταξύ τους όχι μόνο χρωματικά, αλλά και αισθητικά, ως προς το μέγεθος της ανάπτυξής τους, την παρουσίασή τους το ένα δίπλα στο άλλο και κυρίως το σωστό μοίρασμα της γης, του ήλιου και του νερού. Η πλάση αναπνέει με χαρά, και αυτό νιώθει και ο επισκέπτης που βρίσκεται εκεί. Μια υποψία πρόγευσης παραδείσου γεννιέται σε όποιον παρατηρεί με ήσυχο μυαλό.

Αριστερά βρίσκεται ο ιερός ναός. Μονόκλιτος, θολοσκέπαστος, ενωμένος με το παρεκκλήσι του Αγίου Λουκά και με το κλίτος του Αγίου Αμφιλοχίου, επισκόπου Ικονίου, είναι ένας τρισυπόστατος ναός, όπως συνηθίζεται στην Πάτμο, για να χρησιμεύει το δεύτερο κλίτος ως γυναικωνίτης. Η δροσιά που έχει ο χώρος, τα ξύλινα στασίδια, η αγιογράφηση από την μοναχή Ολυμπία, ο ξεκάθαρος διαχωρισμός του ναού, οι χαμηλές και τονισμένες καμπύλες στα παράθυρα, τα τόξα που στηρίζουν τις κολώνες, όλη η αρχιτεκτονική του χώρου, μιλούν χωρίς λόγια για την καλλιέργεια του μοναχικού ιδεώδους και την άσκηση του μοναχικού βίου στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Τελειώνει η Θεία Λειτουργία και οι μορφές των μοναχών αρχίζουν να κινούνται στον χώρο τους διακονώντας τους επισκέπτες. Ο

συνεχής αγώνας και η άσκηση της μοναχής, η ευχή, η υπομονή και η σιωπή σαν άλλα λουλούδια ανθούν τριγύρω.

Το αρχονταρίκι της Μονής ανοίγει για όλο τον κόσμο. Το πιο όμορφο και παραδοσιακό αρχοντικό μοναστηριού με χαμηλά καναπεδάκια, ξυλόγλυπτα έπιπλα απaráμιλλης αισθητικής και υπέροχα κεντήματα να στολίζουν τα τραπέζια, τα παράθυρα, τους καλογυαλισμένους δίσκους με το κρύο νερό.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr